KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 214/2005

(2005. gada 9. februāris),

ar ko groza III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz transmisīvās sūkļveida encefalopātijas uzraudzību kazām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai [1], un jo īpaši tās 23. panta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 999/2001 paredz noteikumus, kas attiecas uz transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) uzraudzību kazām.

(2) Ekspertu grupa, kas specializējusies mazo atgremotāju TSE un ko vada Kopienas references laboratorija (KRL) TSE noteikšanai, 2005. gada 28. janvārī apstiprināja, ka vienai Francijā nokautai kazai ir konstatēta govju sūkļveida encefalopātija (GSE). Šis bija pirmais gadījums, kad dabiskos apstākļos mazais atgremotājs ir inficējies ar GSE.

(3) Bijusī Zinātniskās vadības komiteja (ZVK) savā 2002. gada 4. un 5. aprīļa sanāksmē pieņēma atzinumu par mazo atgremotāju audu drošu izcelsmes noteikšanu, ņemot vērā iespēju, ka GSE varētu izplatīties arī šo dzīvnieku vidū. Komitejas atzinumā, kas tika pieņemts 2003. gada 26. novembra sanāksmē, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EPNI) ekspertu grupa bioloģisko risku jautājumos apstiprināja ZVK konsultatīvo atzinumu attiecībā uz to produktu drošumu saistībā ar TSE, kas iegūti no mazajiem atgremotājiem. Savā 2005. gada 28. janvāra paziņojumā EPNI ekspertu grupa akcentē arī to, ka vēl joprojām ir jāizvērtē, kāda nozīme ir šim atsevišķajam gadījumam, kad Francijā tika konstatēta vienas kazas inficēšanās ar GSE. Lai veiktu šādu izvērtējumu, pirmkārt, ir nepieciešami rezultāti, kas tiks iegūti, veicot pastiprinātu TSE uzraudzību kazām.

(4) Atbilstīgi iepriekš minētajiem ZVK un EPNI atzinumiem un paziņojumam ir jāpastiprina kazu uzraudzība, lai tādējādi uzlabotu Kopienas slimību apkarošanas programmas. Šīs programmas arī paaugstina patērētāju tiesību aizsardzības līmeni, lai gan kazu produktu drošu izcelsmes noteikšanu jau tagad garantē šobrīd spēkā esošie pasākumi, jo īpaši Regulas (EK) Nr. 999/2001 noteikumi attiecībā uz riska materiālu izņemšanu.

(5) Pastiprinātās uzraudzības pamatā ir jābūt ieteikumam Kopienas references laboratorijai īstenot statistiski derīgu apsekojumu, lai pēc iespējas drīz noteiktu GSE izplatību kazām un uzlabotu zināšanas par šīs slimības ģeogrāfisko sastopamību un sastopamību vienā atsevišķā ganāmpulkā. Tādēļ šī uzraudzība ir jāpiemēro visās dalībvalstīs, un jo īpaši tajās, kuras ir skārusi GSE.

(6) Tādēļ Regula (EK) Nr. 999/2001 ir attiecīgi jāgroza.

(7) Ņemot vērā to, cik būtiski ir nodrošināt visaugstāko patērētāju tiesību aizsardzības līmeni un izvērtēt GSE izplatību kazām, ar šo regulu izdarītajiem grozījumiem ir jāstājas spēkā nekavējoties.

(8) Kazu pārraudzības programma ir jāpārskata ne retāk kā ik pēc 6 mēnešiem, kuru laikā tiek īstenota intensīva pārraudzība, un tiklīdz kā EPNI ir sniegusi savu atzinumu par kvantitatīvu joprojām pastāvošā riska novērtējumu, kas izriet no kazu gaļas un produktiem, ko iegūst no šīs gaļas.

(9) Regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

[1] OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 36/2005 (OV L 10, 13.1.2005., 9. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 9. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Regulas III pielikuma A nodaļas II daļā 2. un 3. punktu aizstāj ar turpmāko:

"2. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nokautas lietošanai pārtikā**

a) Aitas

Dalībvalstīs, kur aitu un aplecinātu jēru kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, ik gadus ir jātestē paraugi no vismaz 10 000 dzīvnieku, kas nokauti lietošanai pārtikā, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem [1].

b) Kazas

Dalībvalstīs veiks testus noteiktam skaitam nokautu veselu dzīvnieku saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un ievērojot minimālos paraugu lielumus, kas minēti A tabulā.

Ja dalībvalstij neizdodas savākt pietiekamu skaitu paraugu, kas iegūti no nokautiem veseliem dzīvniekiem, un tādējādi netiek sasniegts tai paredzētais minimālais paraugu lielums, tad šī valsts var izvēlēties aizstāt 50 % no tā minimālā paraugu lieluma ar paraugiem no beigtām kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem, izmantojot attiecību viens pret vienu un vienlaikus ievērojot 3. punktā noteikto minimālo paraugu lielumu.

A tabula

Dalībvalsts	Minimālais paraugu lielums no nokautām veselām kazām [1]
Spānija	125 500
Francija	93 000
Itālija	60 000
Grieķija	20 000
Kipra	5 000
Austrija	5 000
Citas dalībvalstis	paraugi jāņem no visām kazām

[1] Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā nokauto veselo kazu skaitu un GSE (govju sūkļveida encefalopātijas) izplatību attiecīgajā dalībvalstī. Turklāt paraugu lielums ir noteikts tā, lai mērķi, kas izvirzīts, būtu iespējams sasniegt. Ja minimālais paraugu lielums ir virs 60 000, 0,0017 % izplatību var noteikt ar 95 % ticamību.

3. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nav nokautas lietošanai pārtikā**

Saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un B un C tabulā norādītajiem minimālajiem paraugu lielumiem dalībvalstīs ir jātestē aitas un kazas, kuras nobeigušās vai ir nogalinātas, bet kuras nav:

— nogalinātas kādas slimības apkarošanas pasākumu laikā vai

— nokautas lietošanai pārtikā.

B tabula

Aitu un aplecinātu jēru kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām aitām [1]
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	500
< 40 000	100

[1] Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai. Ja minimālais paraugu lielums ir 10 000, 1 500, 500 un 100 dzīvnieku, tad 0,03 %, 0,2 %, 0,6 % un 3 % izplatību var noteikt attiecīgi ar 95% ticamību.

[1] Minimālo parauga lielumu aprēķina tā, lai starp nokautajiem dzīvniekiem noteiktu 0,03 % izplatību ar 95 % ticamību.

C tabula

Atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu skaits no beigtām kazām [1]
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	1 000
< 40 000	100 % līdz 200

[1] Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā kazu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai. Ja minimālais paraugu lielums ir 10 000, 3 000, 1 000 un 200 dzīvnieku, tad 0,03 %, 0,1 %, 0,3 % un 1,5 % izplatību var noteikt attiecīgi ar 95 % ticamību."